

בוקר טוב ושבת שלום לכולכם,

בפרשת השבוע שלי, פרשת פינחס, בתחילת פרק כ"ז מסופר על בנות צלופחד: סיפור על אב לחמש בנות שמת ולא היו לא בנים לרשת אותו. חמשת בנותיו של צלופחד פנו למשה רבינו ולא לעזר הכהן בטענה שאין לאביהן יורשים גברים וכשיכנסו לארץ ישראל ויחלקו את הנחלות, לא תהיה אף נחלה על שמו. משה לא מצא פתרון ולכן הפנה את טענתן לאלהים. תגובתו של ה' לטענה זו הייתה שאם לאביהן אין בנים לרשת אותו אז נחלתו עוברת ישירות לבנותיו. בעקבות המשפט הזה בעניין בנות צלופחד שינה ה' את החוק לעם כולו: "ואל בני ישראל תדבר לאמור: איש כי ימות וכן אין לו, והעברתם את נחלתו לבתו" (במדבר, כ"ז, ח),

חוק בנות צלופחד מאפשר לבנות לרשת את נחלת אביהם רק כאשר אין בנים, כלומר: גם חוק מתקדם זה הוא עדיין חוק מפלה. היום מעמד האשה השתפר מאד, אך עדיין יש אפליה בין גברים לנשים.

לדוגמא: בבתי הכנסת בהם הגברים יושבים בבית הכנסת, והנשים יושבות בקצה או מאחור וצופות עליהם... גם בשכר העבודה, ובספורט הנשים עדיין בעמדה נחותה. אט אט עם השנים חלים שינויים בכיוון רצוי של שוויון זכויות בין גברים לנשים. בבית הכנסת הזה מקיימים שוויון זכויות מלא בין גברים לנשים: נשים יכולות לשמש כמניין בדיוק כמו גברים, נשים קוראות בתורה ומתפללות בדיוק כמו גברים וגם נערות יכולות לערוך בת מצווה ולעלות לתורה בדיוק כמו בני מצווה. השוויון בבית הכנסת הזה הוא גם הסיבה העיקרית שהוריי ואני בחרנו שאני אעלה לתורה כאן ב'אשל אברהם'.

ועכשיו, אני רוצה להודות למשפחתי שבאה לכאן לחלוק את שמחתי בזמן העלייה לתורה שלי. אני מאוד שמח לראותכם.

תודה!

עומר נחום